

Historisch portret

Australian Terrier

Klein, maar dapper

Foto: Rebelglen Kennels.

Ch Rebelglen Gungadin, een top Australian Terrier werd geboren in 2002.

In oude geschriften, documenten en boeken of op prenten en schilderijen is de geschiedenis van honden vastgelegd. En dan vooral het werk dat ze doen. Meegaan op jacht, het drijven en hoeden van een kudde, het bewaken van huis en hof en het gezelschap houden van de mens. Elke maand biedt *Onze Hond* jou een inblik in de rijke historie van een rashond. Deze maand: de Australian Terrier.

De kynologie in Australië verschilt sterk met die in Europa of Amerika. Australië telt nu zes staten en twee territoria, elk zelfstandige entiteiten. Die zelfstandigheid heeft gevolgen gehad voor de registratie, de stamboeken en de rasstandaards van de Australische rassen. Het gevolg van deze versnippering is bijvoorbeeld, dat het 'broertje' van de Australian Terrier, de Australian Silky Terrier, naast een rasstandaard in New South Wales ook een standaard heeft in Victoria. Deze situatie duurde tot 1956, toen de Australian National Kennel Council (ANKC) werd opgericht. Toen kwam er een einde aan het systeem dat iedere staat een eigen registratie had.

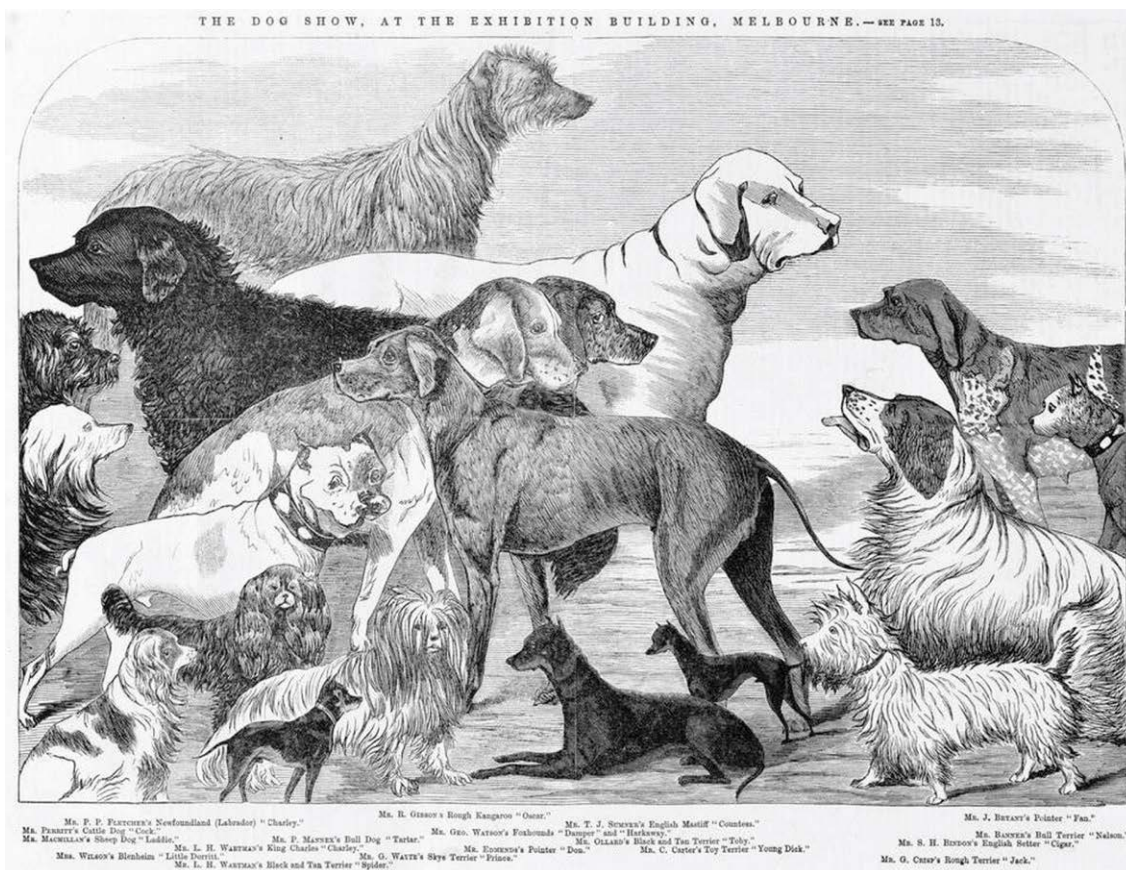
De eerste Australische hondenshow werd gehouden in 1862 in Hobart, op het ten zuidoosten van Australië gelegen eiland Tasmanië. Dat is de reden dat de Australian Terrier ook Tasmanian Rough-Coated Terrier wordt genoemd.

De Australian Terrier is het eerste ras is dat in zijn thuisland Australië officieel werd erkend én het eerste Australische ras dat door andere landen werd erkend. Zo erkende The Kennel Club (VK) het ras in 1933, de Canadian Kennel Club in 1938 en de American Kennel Club (AKC) volgt in 1960.

In 1976 krijgt Australië een centraal stamboek. De ANKC is weliswaar lid van de Fédération Cynologique Internationale (FCI), maar de invloed van het Verenigd Koninkrijk is overal merkbaar.

Roots

Engelsen staan erom bekend dat zij zich na hun emigratie graag omringen met zaken die hen aan thuis herinneren. Dat geldt ook voor de Australian Terrier. Hoewel het ras zich in Australië ontwikkelde, liggen de roots in Engeland en Schotland. Verschillende terrierrassen komen in de 19e eeuw met de kolonisten mee, waarbij we moeten bedenken dat het hier niet om rassen gaat zoals die er nu uitzien, maar om hun voorouders. De Cairn Terrier, Skye Terrier, Dandie Dinmont Terrier, Irish Terrier, Yorkshire Terrier en de oude Engelse Black and Tan Terrier worden genoemd, maar in welke volgorde en mate zij hebben bijgedragen aan de Australian Terrier is niet duidelijk. Qua uiterlijk heeft de Cairn Terrier de meeste invloed gehad op het uiterlijk van de Australian. Vooral op oude foto's is het moeilijk te zien of we te maken hebben met een Australian Terrier of een Cairn Terrier. De rode vachtkleur van de Australian Terrier kan afkomstig zijn van de Irish Terrier, de korte benen en de lange vacht kan een erfenis van de Skye Terrier zijn. De oude Black and Tan Terrier heeft een bijdrage geleverd aan de bruine vachtaftekeningen, en de Yorkshire Terrier is gebruikt om tot het juiste formaat te

Prent van Ebenezer en David Syme voor de hondenshow in Melbourne in 1864. Op de voorgrond rechts staat de Rough Terrier 'Jack'.

Een 'Rough-coated
Terrier' in 1897.

Uit: Bellby, The Dog in Australasia, 1897.

Uit: The New Book of the Dog.

Ch Tarago Masher, in
1907. Als puppy won
deze hond de eerste prijs
op de Victorian Kennel
Club Show.

komen. Later in de ontwikkeling wordt ook nog de Manchester Terrier gebruikt. Toch weten we niet precies hoe de vroegste geschiedenis van de Australian Terrier precies in elkaar zit en we kennen slechts enkele namen van honden die aan de basis van het nieuwe ras hebben gestaan.

Onverschrokken verdelger

Australische fokkers staan in de 19e eeuw niet echt bekend om het bijhouden van stambomen; veel belangrijker is dat het kleine hondje een onverschrokken verdelger is van ongedierte en zelfs van slangen. De Australian Terrier heeft een speciale manier om slangen uit te schakelen. Als hij een slang in het vizier heeft, maakt hij een hoge sprong, waarbij hij zich in de lucht omdraait en achter de slang landt. Dan grijpt hij het achterhoofd van de slang en bijt het dier dood. De Australian Terrier begon zijn opmars als een echte

werkhond. In Australië is behoefte aan het bestrijden van ongedierte, dat overal aanwezig is. Op de boerderijen, in de mijnen en aan het water bezorgt ongedierte grote overlast. Wat echter ook heeft bijgedragen aan de grote populariteit van de Australian Terrier is dat hij bestand is tegen het Australische klimaat, dat varieert van een woestijnklimaat tot een subtropisch klimaat en van een steppeklimaat tot een zeeklimaat.

'Rough-Coated Terriers'

Hondentoonstellingen in de 19e eeuw hebben klassen voor vachtkleur, vachtsoort en gewicht. Zo kon een hond in een catalogus worden aangeduid als *broken-coated toy terrier*. Ook de namen rough terrier, broken-haired terrier en Tasmanian rough-coated terrier komen we tegen bij de ontwikkeling van de Australian Terrier. Het is de tijd waarin men streeft naar orde in de chaos van namen en types. Hoewel er

NAMEN DIE WE NIET ONVERNOEMD WILLEN LATEN

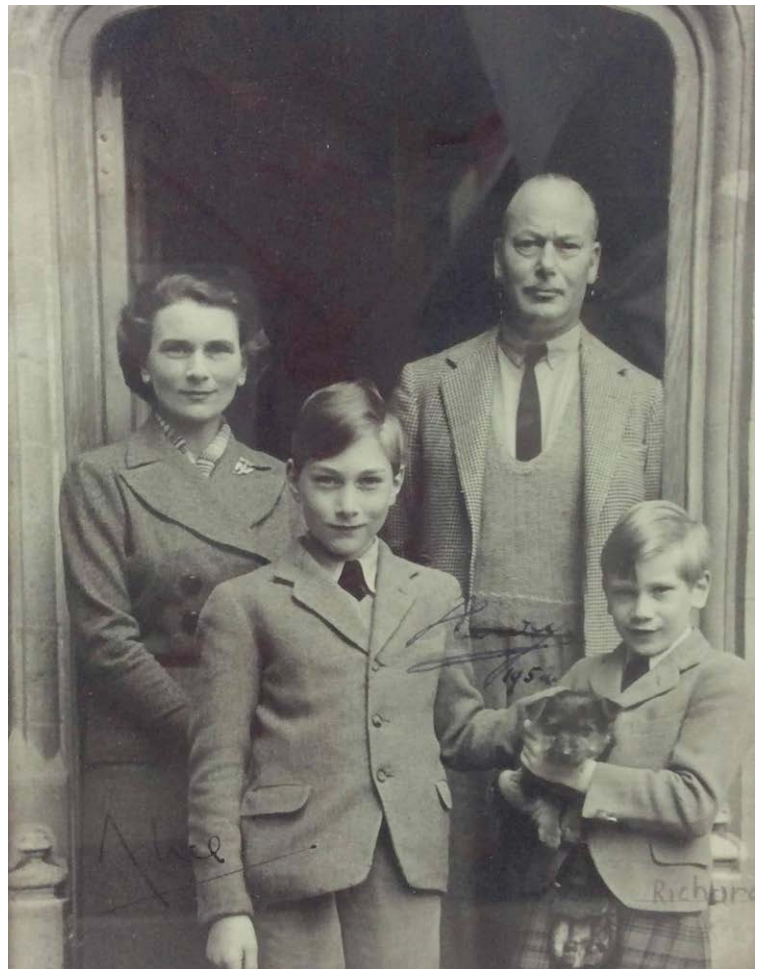
- * Een van de eerste exposanten van Australian Rough Coated Terriers was kolonel Apps. Aan het einde van de 19e eeuw was hij erg toegewijd aan de ontwikkeling van de Australian Terrier en exporteerde hij een aantal van deze honden naar landen buiten Australië.
- * In de jaren zeventig van de vorige eeuw wordt de Australian Terrier gezien als een volwaardig ras. Een van de honden die nationale bekendheid kreeg en de weg vrijmaakte voor andere succesvolle honden is Ch Tinee Town Tailwagger. De Tinee Town kennel is een van de topfokkers, waar tientallen kampioenschappen werden gewonnen.
- * Al in 1896 en 1898 worden er Australian Terriers in Engeland geëxposeerd door Mr Hew Milburn.
- * Van 1889 tot 1895 is de Engelse Lord Hopetoun gouverneur-generaal van Victoria. Hij bezit een aantal Australian Terriers dat hij bij het aflopen van zijn termijn mee terug naar Engeland neemt.
- * Jaren later is de graaf van Stradbroke van 1921 tot 1926 gouverneur-generaal van Australië en ook hij en zijn echtgenote nemen 'Aussies' mee terug naar Engeland. Zij hebben geprobeerd om The Kennel Club ervan te overtuigen dat deze kleine, ruwharige terriërs echte showhondjes zijn. In 1933 erkent The Kennel Club het ras en wordt de Australian Terrier ook een gewaardeerd huisdier.
- * Ook moet Sam of Toorak worden genoemd, de reu die in 1934 de eerste CC in het Verenigd Koninkrijk wint en ook de eerste Engelse Show Champion wordt. Zijn nestzuster Sally of Toorak wordt de eerste Sh Ch bij de teven. Beide honden zijn eigendom van Jenny Rodocanachi.
- * Tot slot van de Engelse historie, prins Henry, de Duke of Gloucester, die van 1945-1947 gouverneur-generaal in Australië was. Ook hij en zijn echtgenote prinses Alice zijn liefhebbers van Australian Terriers. Als zij in 1947 terugkeren naar Engeland, zijn ze in het gezelschap van twee 'Aussies', Kursaal Blue Piper en Kursaal Blue Jean.

nauwelijks geschreven bronnen zijn, weten we dat er rond 1840 zes Cairn Terriers vanuit Engeland naar Tasmanië zijn gebracht. Deze honden zouden een cruciale rol hebben gespeeld in de ontwikkeling van de Australian Terrier.

In 1887 wordt er een rasvereniging opgericht en wordt de eerste stamboom uitgegeven aan een 'Australian Rough Coated Terrier'. In 1890 organiseerde de rasvereniging in de Fitzroy Town Hall in Melbourne een show alleen voor Australian Terriers. In 1901 telde deze vereniging vijftig leden. Naar aanleiding van deze show in 1890 wordt in de krant *The Australasian* vermeld dat 64 'kleine bastaarden' door de keurmeester werden beoordeeld. Daarna staan er vernietigende kritieken in de kranten over het gebruik van de naam Australian. Men is woest over het gebruik van deze naam bij bastaarden...

"Alleen nuttig waar slangen te talrijk zijn"

Australië werd door de Britten aan het eind van de 18e eeuw aangewezen als strafkolonie en men zag de naam van het nieuwe ras als een 'koloniaal stigma'. Eigenlijk is er geen enkele reden om de naam Australian te weigeren voor een ras dat voorbestemd is om een 'nationale terrier' te worden, maar toch

Als de Duke en Duchess of Gloucester met hun zonen de prinsen William en Richard in 1947 vanuit Australië teruggaan naar Engeland nemen ze hun Australian Terriers mee.

*Ch Alizarin
Melody in Red,
een van de top
Australian
Terriers.*

blijft het de gemoederen bezighouden. Onder het pseudoniem 'Scotch Terrier' schrijft iemand in 1888: ... *"the rough (coated) terrier is an unmitigated mongrel and only fit to use where snakes were too numerous to risk a dog of any value ... We must be thankful that the Victorian Poultry and Dog Society (VP&DS) has not allowed the name Australian to be prostituted to such vile uses."* (De ruwharige terrier is een absolute bastaard en alleen nuttig op plaatsen waar de slangen te talrijk zijn om het leven van een hond van enigerlei waarde te riskeren. We mogen dankbaar zijn dat de VP&DS niet heeft toegestaan dat de naam 'Australian' voor dergelijk verfoeilijk gebruik geprostitueerd wordt.) Hoewel hier van dik hout planken worden gezaagd, meldt de *Weekly Times* in 1909 dat de Victorian Poultry and Dog Society de naam Australian Terrier toestaat. (De naam Victorian Poultry and Dog Society wordt in 1895 gewijzigd in Victorian Poultry and Kennel Club.)

De bekende kynologische auteur Freeman Lloyd schreef in het tijdschrift *The Field*, 1901: "Ze (de Australian Terriers) zijn groter dan de Yorkshires en moeten een korte en harde vacht hebben. Ze lijken mij geen bijzonder aantrekkelijke honden. Ze zijn van hetzelfde type en uitstekende rattenvangers. Als

iemand zin heeft om op een zondag een wandeling over de Esplanade van St. Kilda, een buitenwijk en badplaats van Melbourne, te maken, kan hij er wel veertig tot vijftig zien. Ik heb opgemerkt dat veel hondjes schoothondjes van dames in koetsen zijn. Kun je je iets vervelender voorstellen voor een werkende terrier?"

Bescheiden aantal fokkers

In *Onze Hond* van oktober 1979 was te lezen dat er een Australian Terrier Club in oprichting is. Die oprichting vond inderdaad plaats, maar een lang leven had de club niet. Nu, 44 jaar later, worden de belangen van dit ras behartigd door de in 1925 opgerichte Schotsche (nog met sch) Terriër Club. Nederland telt een bescheiden aantal fokkers van Australian Terriers; hetzelfde geldt voor België en Duitsland. ■

BEELDMATERIAAL BIJ DIT ARTIKEL

Alle pogingen zijn in het werk gesteld om namen van fotografen/illustratoren van het beeldmateriaal te achterhalen. Dit is niet altijd gelukt. Wie recht op afbeeldingen meent te hebben, kan contact opnemen met de auteur: horter@tiscali.nl.